

РЕШЕНИЕ

№ 3325

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІІІ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2139** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), представлявана от председателя на агенцията П. Т., чрез процесуален представител – юрк. Т. П. – надлежно упълномощен държавен служител с юридическо образование в ДАНС, срещу Решение № 1322 от 14.12.2021 г., постановено по административнонаказателно дело (АНД) № 20211110213522/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 109-и състав.

В касационната жалба (КЖ) са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът излага доводи, че атакуваното решение се основава на неверни фактически констатации по установеното от доказателствата, приложени по АНД и при неправилно тълкуване на нормите на Закона за мерките срещу изпиране на пари (ЗМИП) и правилника за прилагането му (ППЗМИП).

Твърди се и че правилно е установена датата и мястото на извършване на нарушението в АУАН и НП и липсва процесуално нарушение по чл. 42 т. 3 ЗАНН, както е посочено в атакуваното решение. Касаторът моли да бъде отменено

решението на СРС, НО, 109-и състав по АНД № 20211110213522/2021 г., като се потвърди изцяло НП № 38-98/20.08.2021 г. на Председателя на ДАНС.

В отговора на КЖ ответникът е изложил съображения за бланкетност и необоснованост на твърденията на касатора в нея, като последният сочи, че решението е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът ДАНС – редовно призован, представлява се от юрк. П., която поддържа КЖ, моли въззивното решение да бъде отменено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], представлява се в проведеното открито съдебно заседание от адв. Т., който оспорва КЖ и по същество пледира за потвърждаване на решението на СРС. Претендира присъждането на направените разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд София – град, Х. касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационното оспорване е извършено от надлежна страна в срока по чл. 211 АПК и е процесуално ДОПУСТИМО.

Разгледано по същество е ОСНОВАТЕЛНО.

Със съдебно решение от 14.12.2021 г. на СРС, НО, 109-и състав, постановено по АНД № 20211110213522/2021 г., е ОТМЕНИЛ НП № 38-98/20.08.2021 г. на Председателя на ДАНС, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“,[жк], [жилищен адрес] вх. „Ж“, ет. 5, ап. 159, представлявано от управителя С. Д. К., е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 5000.00 (пет хиляди) лева на основание чл. 116 ал. 1 т. 3 ЗМИП, за нарушение на чл. 76 ал. 1 ЗМИП, вр. чл. 54 ал. 1 ППЗМИП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. С. С. и на представителя на [фирма] при извършването на сделката А. М. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство неправилно е установена фактическата обстановка, като е установил, че мястото на извършеното нарушение е в БНБ, а не в обект на санкционираното дружество в [населено място], [улица]. Съдът е приел, че е недопустимо санкционирането на едно лице при приемане на фактическа обстановка, която не му е била предявена и не е могло да упражни правото си на защита по отношение на нея.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СРС. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за

фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

При извършена проверка на основание Заповед № ФР-9-37/12.03.2021 г. на Директора на Специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ (С. ФР) са били определени контролни органи, длъжностни лица от С. ФР на ДАНС, които да извършват проверки на място по чл. 108 ал. 3 ЗМИП, съвместно с инспектори по приходите от компетентните териториалната дирекция на Националната агенция за приходите в обект за обмяна на валута на [фирма], находящ се в [населено място], [улица] – задължено лице по чл. 4 т. 4 ЗМИП.

В хода на проверката е било установено, че в периода от 01.06.2020 г. до 15.06.2020 г. [фирма] в качеството си на задължено лице по чл. 4 т. 4 ЗМИП, като обменно бюро не е уведомило дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС за извършената от него на 11.05.2020 г. плащане в брой на стойност над 30 000 лева във връзка със сделка по покупко-продажба на валута. С това свое действие обменното бюро е нарушило разпоредбата на чл. 76 ал. 1 ЗМИП вр. чл. 54 ал. 1 ППЗМИП. Извършеното плащане в брой е регистрирано с издаден от обменното бюро Бордеро № 60 от 11.05.2020 г. с фискален бон № 0128987 от 11.05.2020 г. и вписан клиент „BNB“ (покупка 120 000 Е.). Така описаното нарушение е наказуемо по чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

В качеството си на задължено лице по чл. 4 т. 4 ЗМИП, като обменно бюро и в изпълнение на разпоредбите на чл. 76 ал. 1 ЗМИП вр. чл. 54 ал. 1 ППЗМИП, [фирма] е било длъжно до 15-о число на месеца, следващ месеца за който се отнася да предоставят информация на дирекция ФР на ДАНС за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки и операции.

Правилно е преценено от административнонаказващия орган (АНО), че времето на извършване на нарушението е след изтичане на срока за подаване на информацията за сделката.

За резултатите от извършената проверка е бил съставен Констативен протокол с рег. № ФР-10-4088/28.06.2021 г. с отразени цел и процес на проверката, проверени документи и констатации относно спазване разпоредбите на ЗМИП и ППЗМИП.

В тази връзка е съставен и акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ФР-10-409/28.06.2021 г., с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на задълженото лице.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, като при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348 ал. 1 т. 1 НПК. Съображенията за това са следните:

В настоящия случай не се спори, че [фирма] в качеството си на задължено лице по чл. 4 т. 4 ЗМИП, като обменно бюро не е уведомило дирекция ФР на ДАНС за извършената от него на 11.05.2020 г. чрез плащане в брой, покупка от Българска народна банка на 120 000 (сто и двадесет хиляди) евро по курса за деня 1,95583 лева за евро, с легова равностойност 234 699,60 лева. С това свое действие обменното

бюро е нарушило разпоредбата на чл. 76 ал. 1 ЗМИП вр. чл. 54 ал. 1 ППЗМИП.

Настоящият състав намира, че СРС неправилно е приел, че е налице съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неправилно посочване на мястото на нарушението в АУАН и НП. Действително на стр. 1 от НП е посочено, че извършената на 11.05.2020 г. сделка от санкционираното дружество се е осъществила в неговия обект, находящ се в [населено място], [улица], а от доказателствата по делото се установи, че покупката на валута е извършена в БНБ. Но датата и мястото на сделката не представляват датата и мястото на извършеното нарушение. Извършената сделка на стойност над 30 000 лева от лице по чл. 4 ЗМИП се явява юридически факт, от настъпването на който възниква задължението на обменното бюро да уведоми дирекция ФР на ДАНС в посочения в ППЗМИП срок. Правилно в НП е посочено, че като не е уведомило в периода 01.06.2020 г. – 15.06.2020 г. дирекция ФР на ДАНС за извършеното на 11.05.2020 г. плащане в брой (обмяна на валута) на стойност над 30 000 лева, от/на клиент, на 16.06.2020 г. в [населено място] [фирма] е извършил административно нарушение. С оглед на което съдът приема, че в НП вярно е отразено времето и мястото на извършване на нарушението, като АНО напълно е спазил императивното изискване на чл. 42 т. 3 ЗАНН, поради което и становището на СРС за наличие на процесуално нарушение по чл. 42 т. 3 ЗАНН, изразяващо се в погрешно посочване на мястото на извършване на нарушението е неоснователно.

С процесното НП на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева. Доколкото същата е определена в предвидения в закона минимум, настоящият състав не намира за нужно да я обсъжда по размер.

В конкретния случай за съда е ирелевантно дали другият участник в сделката е подал дължимата информация за плащането в брой на дирекция ФР на ДАНС. Изпълнението на разпоредбите на чл. 76 ал. 1 ЗМИП вр. чл. 54 ал. 1 ППЗМИП се дължи и когато подобен вид сделки се извършват между две задължени лица по смисъла на чл. 4 ЗМИП, какъвто е и процесния случай. Когато сделката по обмяна на валута се извършва между два задължени субекта по чл. 4 ЗМИП и същата е на стойност над 30 000 лева, независимо от това коя от страните е инициирала сделката, всяка една от страните следва да извърши уведомление на дирекция „Финансово разузнаване“, тъй като за всяка една от тях е налице такова правно задължение. Всяка от страните по сделката се явява клиент на другата и съответно по сделката се извършва плащане едновременно от и на клиент, което поражда задължение и за двете страни да извършат уведомление по чл. 76 ал. 1 ЗМИП. Съдът намира, че е недопустимо да се извежда липса на задължение за уведомяване на дирекция ФР на ДАНС за сделка с плащане в брой над 30 000 лева с аргумент, че страна по сделката е банка, задължено лице по чл. 4 т. 1 ЗМИП, която на собствено основание докладва сделката си. Предвид изложеното, съдът намира, че възраженията в тази насока, направени от санкционираното дружество, са неоснователни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение № 1322 от 14.12.2021 г. на СРС, НО, 109-и състав е неправилно, поради което и на основание чл. 218 ал. 2 АПК вр. чл. 209 т. 3 АПК следва да бъде отменено.

При този изход на спора и на основание чл. 63д ал. 4 вр. ал. 1 ЗАНН в полза на

касатора следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. П., които се определят в размер на сумата от 80 (осемдесет) лева на основание чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII касационен състав, на основание чл. 221 ал. 2, предл 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1322 от 14.12.2021 г., постановено по административнонаказателно дело № 20211110213522/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-и състав и вместо него постановва:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-98/20.08.2021 г. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“,[жк], [жилищен адрес] вх. „Ж“, ет. 5, ап. 159, представлявано от управителя С. Д. К., е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 5000. 00 (пет хиляди) лева на основание чл. 116 ал. 1 т. 3 ЗМИП, за нарушение на чл. 76 ал. 1 ЗМИП, вр. чл. 54 ал. 1 ППЗМИП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“,[жк], [жилищен адрес] вх. „Ж“, ет. 5, ап. 159, представлявано от управителя С. Д. К., да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“, сумата от 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.